

Sygn. akt II K 1006/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 18 stycznia 2017 r.

sprawy **M. W.** z d. **W.** urodzonej (...) w B. córki K. i D. z domu O.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 21 października 2016 roku około godz. 07.00 na drodze (...) w miejscowości P. gm. B. woj. (...) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

1. na podstawie art. 66 § 1 kk oraz art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec **M. W.** na okres 1 (jednego) roku próby od uprawomocnienia się orzeczenia;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec **M. W.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od **M. W.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od 21 października 2016 r.;
5. pobiera od **M. W.** kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych opłaty i zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 251,20 zł (dwustu pięćdziesięciu jeden złotych i dwudziestu groszy) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 1006/16

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2016 r. w godzinach wieczornych **M. W.** odwiedził kolega, z którym zjadła pizzę oraz wypila wspólnie z nim cztery piwa o pojemności 0,5 l. Następnego dnia rano przed godziną 7 wsiadła za kierownicę samochodu osobowego marki V. (...) nr rej.(...) i udała się w stronę B..

/wyjaśnienia oskarżonej k. 25 i 48/

Po drodze w miejscowości P. jakieś zwierzę wyskoczyło **M. W.** przed samochód. Oskarżona próbując je ominąć straciła panowanie nad pojazdem i zjechała z drogi. Auto „koziółkowało” i zatrzymało się na dachu. Kierowca, który jechał

za oskarżoną widząc to zatrzymał się w bezpiecznym miejscu oraz pomógł M. W. opuścić pojazd i wezwał pomoc. Od oskarżonej nie był wyczuwalny alkohol i jej zachowanie nie wskazywało na to, aby znajdowała się pod jego działaniem.

/wyjaśnienia oskarżonej k. 25 i 48, zeznania M. B. k. 17-18 i 49/

W czasie jak oskarżonej udzielano pomocy medycznej na miejsce zdarzenia dotarł patrol Policji, który w trakcie przeprowadzanych czynności poddał M. W. jednorazowemu badaniu na stan trzeźwości. Badanie nie zostało powtórzone ze względu na potrzebę zaopatrzenia rany głowy M. W. i przewiezienia jej do szpitala.

/zeznania M. K. k. 20 w zw. z k. 49/

Przy zastosowaniu urządzenia kontrolno – pomiarowego w postaci A. stwierdzono w powietrzu wydychanym przez oskarżoną następującą zawartość alkoholu: o godz. 07:37 – 0,31 mg/l.

/protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3/

Po przewiezieniu do szpitala oskarżonej o godz. 09.05 pobrano próbkę krwi, w której stwierdzono 0,33 ‰ alkoholu etylowego.

/protokół pobrania krwi k. 14, sprawozdanie z badań chemicznych krwi k. 15/

M. W. ma 26 lat, jest panną, uzyskała wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem usług kosmetycznych, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie pracuje, mieszka z rodzicami, którzy ją utrzymują, studiuje, nie była karana, jest zdrowa.

/wyjaśnienia oskarżonej k. 47-48; informacja o osobie z K. k. 10/

Oskarżona ostatecznie przyznała się do zarzucanego jej czynu, zaznaczając, że wsiadając do auta rano była przekonana, że już zdążyła wytrzeźwieć i nie czuła, że znajduje się jeszcze pod działaniem alkoholu (k. 25 i 48).

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżona M. W. dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na wyjaśnieniach oskarżonej, która ostatecznie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i opisała szczegółowo okoliczności spożywania alkoholu i kierowania pojazdem. W przekonaniu Sądu wyjaśnienia M. W. dotyczące wyżej wskazanych faktów nie budziły wątpliwości w świetle w pełni jasnych i rzeczowych zeznań M. B. oraz M. K., jak i sporządzonych protokołów. Z zeznań świadków oraz badania A. wynikało jednoznacznie, iż oskarżona kierowała przedmiotowym pojazdem oraz znajdowała się w nieznacznym stanie nietrzeźwości.

W świetle dokonanej oceny materiału dowodowego oraz poczynionych na jej podstawie ustaleń faktycznych okoliczności popełnienia przez oskarżoną czynu zabronionego nie budzą najmniejszych wątpliwości. Sąd przyjął zatem, że M. W. w dniu 21 października 2016 roku około godz. 07.00 na drodze (...) w miejscowości P. gm. B. woj. (...) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Swoim zachowaniem oskarżona wyczerpała dyspozycję art. 178 a § 1 kk, gdyż prowadziła pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Nie ulega bowiem wątpliwości, że samochód osobowy jest pojazdem mechanicznym. Oskarżona prowadziła go po drodze (...) w miejscowości P., a więc w ruchu lądowym. Zawartość natomiast alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości.

W ocenie Sądu stopień winy oskarżonej oraz społeczna szkodliwość jej czynu nie są znaczne. M. W. błędnie bowiem tylko oceniła to, że już wytrzeźwiała po spożyciu wieczorem piwa. Poza tym, stopień stanu nietrzeźwości był nieznaczny i szybko malał, gdyż w próbce krwi pobranej od oskarżonej półtorej godziny po badaniu wydychanego powietrza spadł już poniżej 0,5 ‰. To również znalazło potwierdzenie w relacji naocznego świadka zdarzenia, który w bezpośrednim kontakcie z M. W., zaraz po tym jak zjechała z drogi, nie stwierdził w zachowaniu oskarżonej żadnych oznak wskazujących na to, aby znajdowała się ona pod działaniem alkoholu.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że w oparciu o art. 66 § 1 kk oraz art. 67 § 1 kk zasadnym jest warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec M. W. na okres 1 roku próby.

Oskarżona nie była dotychczas karana, nie wchodziła w konflikt z prawem, prowadzi ustabilizowany i dotychczas nienaganny tryb życia oraz przyznała się do winy. Okoliczności te pozwalają przyjąć, że właściwości i warunki osobiste M. W. oraz dotychczasowy sposób jej życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni nowego przestępstwa.

W oparciu o art. 67 § 3 kk Sąd orzekł od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 2.500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku z zaliczeniem zatrzymania prawa jazdy od 21 października 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty (por. art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983r. Nr 229 poz. 2272 z późn. zm.) oraz kwotę 251,20 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę składają się: 30 zł tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z K., 40 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym oraz 181,20 zł tytułem wydatków za przeprowadzone badanie krwi.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 18 stycznia 2017 r.